

Zachowania

Koszykówka jest grą budzącą ogromne emocje wśród uczestników. W sytuacji walki sportowej, szczególnie związanej z kontaktem z przeciwnikiem, emocjonalne i subiektywne ocenianie wydarzeń na boisku jest usprawiedliwione. Również naturalne jest, że zawodnicy i trenerzy czasami nie zgadzają się z decyzjami sędziów i protestują przeciwko nim. Jednakże te protesty muszą mieć swoje granice, które określają Przepisy Gry dając jednocześnie sędziom narzędzia do kontrolowania zachowań.

W interesie ogólnego pozytywnego obrazu koszykówki jako dyscypliny jest to, aby decyzje sędziów nie były permanentnie podważane i oprotestowywane przez zawodników i trenerów. Sędziowie nie mogą być obrażani czy traktowani bez należytego szacunku. Jednocześnie sędziowie muszą wyraźnie okazywać szacunek dla zawodników i trenerów. Widzowie na trybunach i przed telewizorami nie chcą oglądać kłótni i meczów rozgrywanych w niesportowej atmosferze, tylko czystą, koszykarską grę. W związku z tym sędziowie muszą wyeliminować – przez szybkie i konsekwentne karanie – wszelkie przejawy niesportowych zachowań i braku szacunku do przeciwników i sędziów. Eliminacja takich zachowań, podobnie jak nielegalnych zagrań, wpisuje się w europejski trend czystości koszykówki.

W przypadku zaistnienia sytuacji niesportowego zachowania, sędzia oceniający zdarzenie, w zależności od jego skali musi ostrzec trenera drużyny (za zachowanie jego bądź jego ławki) lub zawodnika, który się tego dopuścił, bądź orzec faul techniczny bez ostrzeżenia, w przypadku jeśli zachowanie w sposób rażący przekracza normy określone przepisami. W przypadku ostrzeżenia, jest ono ważne dla całej drużyny tego zawodnika do końca meczu. W przypadku ponownego zaistnienia sytuacji niesportowego zachowania po wcześniejszym ostrzeżeniu, sędziowie powinni orzec faul techniczny w stosunku do osoby je kreującej.